

GASTCOLUMN

LAURA VAN DIE VAN CAPITAL V

“ALLES KOMT GOED”

Als specialist in arbeidsmarktcommunicatie weet Laura van Die als geen ander wat werknemers beweegt en motiveert. Wáárom ze voor jouw bedrijf kiezen of juist niet. Of hoe je ervoor zorgt dat mensen bij jou willen blijven werken. In deze gastcolumn deelt Laura haar bevindingen over de dynamische arbeidsmarkt op de typische ‘Laura-manier’: enthousiast, scherp en soms een beetje rebels, waarmee ze iedereen wakker schudt. Wake up en laat geen kansen liggen!

Met twee middelvingers in de lucht verliet ik op mijn zeventiende de middelbare school. Zonder diploma en met de ‘bemoedigende’ woorden van de rector “dat ik maar in een winkeltje moest gaan werken”. Meer zat er niet in. Volledig gebaseerd op het feit dat ik voornamelijk onvoldoendes haalde in combinatie met mijn regelmatige afwezigheid. Was ik afwezig? Ja, maar niet altijd fysiek. Ik was geen vervelende puber. Alles behalve. Ik was een heel leuk kind met een minder leuke thuissituatie. Die, nog het minst leuke aan het hele verhaal, volledig buiten mijn macht lag. En toch direct impact had op alles.

Van school gestuurd dus. Zonder diploma. Ik was nog leerplichtig en koos een BBL-opleiding die ik combineerde met werken bij HEMA in Oud-Beijerland. Van de één op de andere dag en zonder enige voorbereiding, draaide ik mee in het systeem op de arbeidsmarkt. Zo lang als ik mij kan herinneren pas ik niet in het systeem. Na een half jaar en vijf ziekmeldingen werd mijn contract, compleet logisch, dan ook niet verlengd. Ik was 17 jaar, had geen diploma en ik was ontslagen bij de HEMA.

Tijdens mijn opzegtermijn vertrok mijn leidinggevende en werd ik gekoppeld aan nieuwe, met hoe toevallig, dezelfde naam als ik. Dit veranderde alles. Laura veranderde alles. Zij werkte mij in, legde mij uit wat ik moest doen, op welke manier en met welk doel. Soms hoefde ze iets één keer uit te leggen en meer dan soms had ik vijf keer nodig. Bij haar was die ruimte er. Laura toonde begrip en oprechte interesse. Zowel zakelijk als persoonlijk. Zij wist waar ik goed in was, waar ik energie van kreeg en gaf mij van die opdrachten de meeste. Zij verkoos complimenten boven kritiek en als ze feedback gaf was het opbouwend en terecht.

Ik ging elke dag met plezier naar en aan het werk. Sterker nog; ik was trots! Na elk compliment of leermoment wilde ik beter worden. Ik wilde nóg meer doen dan wat er van mij werd verwacht. Wat op school niet lukte, lukte Laura binnen een maand. Ik bleef. Ik ontwikkelde. En bleef dat doen.

Laura is hét levende bewijs dat het zonder diploma óók kan! Denk nog eens aan haar, als je in een soortgelijke situatie terecht komt.

